

Andre ville kunne gjøre det, især naar man giver ham et Papir, der er 20 Procent mere værd end det, hvormed han hidtil skulde være betalt. Jeg kan derfor ikke rigtig troe Andet, end at det er det ærebe Things Billie, at Sagen gaaer til et Udvalg for nærmere at drøftes, og jeg skal derfor heller ikke indlade mig videre paa at kritisere den, saaledes som den nu foreligger. Der er jo for en stor Deel af Things Medlemmer en ikke ringe Dpforsdring til at see med gunstige Øine paa et Forslag af denne Natur; thi det vil jo være i de Herrers Erindring, at da den nuværende Tverbanelov var for her i Thinget, havde Nogle af Udvalgets Medlemmer, til hvilke jeg hørte, stillet et Forslag, som skulde forandre Banen til en Længdebane med et noget større Tilskud og med et Tilskud, der gaves paa en anden Maade, end Regjeringen vilde. Dette Forslag fik 41 Stemmer for og 48 imod sig; Forskjellen var altsaa ikke stor. Naar der idag har været talt om det Beklagelige i, at den hellsingørsk Bane, som et æret Medlem (Klee) ansaae for en vigtig Deel af det hele Jernbaneshystem, ikke var kommen videre, saa maae vi jo haabe, at den vil komme med, og at Regjeringen vil række Haand til at faae den fuldført, Noget, der til Dato ikke har været Tilfældet, idet man har anvendt al sin Kraft paa den nyeste Bane, uden at see sig istand til at give den mindste Haandsrækning til Hellsingørskbanen. Jeg skal ikke gaae ind paa denne lille Banes Historie, uagtet den maaskee kunde fremvise adskillige interessante Sider, men jeg haaber, at denne Bane vil blive indlemmet i det Jernbaneshystem, som man nu maaskee faaer vedtaget. Jeg skal blot endnu tilføie, at jeg kan forstaae, at mange Medlemmer mene, at Staten slet ikke skal give sig af med at bygge nogenformhelst Jernbane, men jeg antager dog nu som givet, at Fleertallet er for, at vi maae søge at faae Jernbaner bragte til Verden, for at vi i den Henseende omtrent kunne komme paa samme Fod som de tilstødende Stater, der nu engang have Jernbaner, som vi ligesaa lidt kunne undvære som Telegrapher og andre af den ulyds Foretagender. Jeg haaber ikke, at der skal fremkomme en saadan Forhandling, at jeg skal blive nødt til

atter at ubbede mig Ordet, og jeg skal derfor nu blot anbefale Sagen til at gaae den sædvanlige Gang.

Winther: Jeg skal følge det Exempel, de ærebe sidste Talere have givet, idet jeg nemlig skal søge at fatte mig ganske kort; med Hensyn til en Sag, der i en Grad som denne tidligere har været Gjenstand for Things Foretagender, kan det nemlig ikke falde mig ind at fordybe mig saaledes, som steet er fra den første ærebe Talers Side. Jeg maa ansee det for heldigt, at dette Lovudkast er fremkommet, navnlig fordi det dog giver en Udsetelse til at komme bort fra den Tverbane, som efter min og mange Fleres Overbeviisning er af den Vessaffenhed, at den for mange Penge kun vil stifte liden Gavn, jeg skal imidlertid tillade mig et Par Bemærkninger imod nogle Bestemmelser i Loven, som jeg troer maa forandres, idetmindste hvis jeg skal kunne gaae ind paa at stemme for den. Der er saaledes i § 1 foreslaaet, at Regjeringen skal have Bemyndigelse til to særskilte og af hinanden uafhængige Foretagender, nemlig at lade bygge en Jernbane igjennem Thyen og igjennem Sylland paalangs, det er det ene Foretagende; det andet er, at den skal forsøge at opnaae en Forandring i den Concession, som er givet i Henshold til Loven af 4de Marts 1857 og den derpaa byggede Contract. Naar disse to Ting staae saaledes uafhængige af hinanden, kunne vi jo risikere, at Staten kan af et Ministerium, som maaskee anseer det for rigtigt, blive ledet hen paa at faae to saadanne Baner aldeles ved Siden af hinanden, og det vilde efter min Mening blive for stor en Byrde for Landet. Jeg mener derfor, at det maa være nødvendigt, at Udlaget af Længdebanelov og Banen igjennem Thyen gjøres afhængig af, at der først er opnaaet en Forandring i Contracten om Tverbanen med Hensyn til visse bestemte Strækninger. Jeg skal ikke her gaae ind paa Enkelthederne, som jo høre til anden Behandling. Endelig skal jeg bemærke, at dette Lovudkast efter min Mening giver for saa Punkter med Hensyn til Bestemmelsen af Banens Retning gjennem Sylland. Regjeringen har i Motiverne antydet, at den Sum, der er foreslaaet